

а давніші, які можемо відгадувати тільки з викопалин, називають ся передісторичними часами. Очерк тих часів є від появи людської мови до хвили винайдення першого письма.

Передісторичних гробів є мало на світі і трудно розпізнати місце, де вони знаходять ся. Мало їх є, бо в тих давніх часах з причини нездарних способів здобування поживи мало людей могло вижити на поверхні землі, а тим самим не могли близько себе жити. Тож і немногі могли бути похоронені, головню, коли звернемо увагу на те, що значна часть гинула без вісти неприродною смертю, що дикі звірята пожирали їх.

Памятати треба й се, що гроби і останки в них підлягають природному і випадковому знищенню по стільки тисячах літ, поки їх відкриє ся. Рівнож нема на тих гробах ніяких знаків, по яких би можна їх пізнати, а як які й були, то затерли ся.

Тож найчастійше при копаню землі під фундаменти, при копаню каналів, при перебиваню тунелів, при висипуваню залізничних насипів, або й зовсім випадково відкриває ся передісторичні гроби, а до розкопуваня їх треба брати ся уміло. В разі відкриття гробу або передісторичних останків не повинно ся нічого рухати, але повинно ся покликати особи досвідчені в справах того рода, що би не знищити і не зіпсувати відкритих останків. Всеж належить звернути увагу на те, що люди, які вже мали гроби і гребали померших, посунули ся були наперед в розвою, бо гребане померших є вже доказом якоїсь єдности між ними та істнованя якоїсь релігії. Скорож ті люди визнавали якусь ре-